

Masarykova univerzita

Filozofická fakulta

Subkultura

US_42

Úvod do uměnovědných studií

Kristýna Bartošková

UČO: 428730

Slovníkové heslo: SUBKULTURA

Za subkulturu je považována skupina lidí, která má společné znaky, zájmy, směr (hudební, módní, životní atd.), odlišující se od masy, většinové skupiny. Subkultura může být v rozporu s masovou/majoritní kulturou, díky svým názorům a přesvědčením, ale mohou i koexistovat. Kolem 60. let 20. století se subkultura začala používat jako označení hnutí mládeže a menšinových skupin. Subkultury mají většinou symbolizovat revoltu proti určitému systému, proto se nikdy nebudou ztotožňovat s danou majoritní kulturou. Avšak většinou každá populární subkultura se časem stane komerční nebo aspoň do sebe natáhne komerční prvky.

Původně subkultura definovala převážně jako náboženský, sociální či etnické pojem. Dnes je to spíše označení pro mládež, která se chce odlišovat, chce být vidět. Mezi nejznámější subkultury patří většinou ty hudební jako punk, techno, hip-hop, skinhead atd., ovšem nesmíme zapomínat, že ke každé hudební subkultuře patří i životní styl a móda a naopak.

Jako další velice známé subkultury bych zmínila hipster, emo, hippies, otaku atd.

Otaku světa spojte se, pokud je to možné...

Otaku nazýváme fanouška/nadšence pro Japonský druh komiksů neboli manga, animované seriály anime a počítačové hry.

Je několik teorií, které popisují vznik slova otaku neboli jeho první použití, vypuštění do éteru, já se však přikláním nejvíce k níže zmíněné, jelikož by nejvíce seděla i pro dnešní využití slova.

Poprvé se tohle označení objevilo v 80. letech 20. století v knize Vyšetřování otaku a použil ho Akio Nakamori, otaku měl být člověk zabraný do zálib popsaných výše, měl být především doma a lehce asociální, žijící ve svém vlastním virtuálním světě. Postupem času se otaku začalo používat spíše hanlivě než neutrálně, mohlo za to i dopadení sériového vraha posedlého animovaným pornem neboli hentai.

V dnešní době už se slovo otaku používá spíše pro popsání určité obsese, v Japonsku to používají hlavně pro popsání posedlosti anime, manga nebo her, jedná se o fanoušky, kteří jsou schopni několik dní v kuse hrát hru nebo se koukat na anime, mangu a nedojít si třeba ani na záchod.

Termín otaku se však dá použít ve spojení s jakýmkoliv slovem, avšak nejčastěji je připisován anime a manze.

Takhle se popisují, spíše definují, japonští otaku, ale jak napovídá název mé semestrální práce, nechtěla jsem se zaměřit pouze na otaku v Japonsku. Čeští otaku jsou absolutně jiný pojem a dalo by se říci absolutně jiná subkultura, jediné co je ovšem spojuje je slabost pro anime, mangu a PC hry.

V České republice se pojem otaku používá pro lidi, kteří sledují anime a mangu obecně, v jiném slova smyslu byste v životě nikoho z ČR neslyšeli použít slovo otaku. Jsou to lidé, kteří se sjíždějí na festivalech nebo conech (con – setkání fanoušků určitého žánru v předem daném čase a místě), kde si o dané problematice/koníčku povídají a věnují se mu. Několik z větších českých měst má svoji vlastní otaku komunitu, nejznámější komunita otaku v ČR jsou „Brněnští otaku“, schází se každé úterý ve veřejných podnicích a tam diskutují a baví se, jsou vřice komunikativní a rádi se druží, tudíž pravý opak od otaku v Japonsku.

Je však velice rozporuplné si nechat říkat otaku, v brněnské komunitě je to privilegium, vlastně po celé ČR je privilegium smět se nechat oslovovat otaku, ještě s přívlastkem „brněnský“, ale pro spoustu strašících fanoušku nebo nadšenců pro japonskou kulturu je to stále hanlivý výraz, který spíš odrazuje od komunikace než přizývá. Sama se ztrácím v postranních uličkách využití jednoho slova, je zvláštní jak lidé na jedno slovo reagují odlišně, ikdyž by vlastně mělo spojovat určitou skupinu.

V Americe význam slova vnímají stejně jako u nás, ale není tam rozšířeně, neboli ho tam nikdo nezná, avšak těch málo lidí co slovo znají, ho vnímá stejným stylem. V Americe se komunita sledující anime a mangu se rozděluje podle jednotlivých anime, které sledují, tudíž nemají jednotný název, díky kterému by se dala oslovit celá tato subkultura.

Ke konci bych také chtěla zmínit to, že název téhle subkultury mi přijde velice směšný, jelikož vlastně tuhle subkulturu nepopisuje ani nedefinuje, určitě ne v Japonsku.

Za všechno můžou slovníky...

Subkultura, která má spojovat, díky svému názvu rozděluje, ironie.

Avšak nebýt, pravděpodobně, špatného překladu, neměla bych teď o čem psát a spousty lidí v úterý a v jiné dny o čem diskutovat.

Závěrem bych chtěla vyjádřit svou naději v to, že jednou snad tahle komunita dojde na jednotný výraz, který bude všem vyhovovat a nikoho urážet, jelikož koníček už máme stejný.

Zdroje

Slovníkové heslo:

1. HEBDIGE, Dick. Subkultura a styl. V Praze: Dauphin, 2012, 239 s. ISBN 978-80-7272-197-9.
2. JANDOUREK, Jan. Slovník sociologických pojmů: 610 hesel. Vyd. 1. Praha: Grada, 2012, 258 s. ISBN 978-802-4736-792.

Semestrální práce:

1. KINSELLA, Sharon. Amateur Manga Subculture and the Otaku Panic. In: Journal of Japanese Studies Summer [online]. 1998. s. 10-15. [cit. 2015-01-04]. ISSN 0095-6848 a 1549-4721 Dostupné na <http://www.kinsellaresearch.com/nerd.html>
2. 518,, Vladimír a Karel VESELÝ. Kmeny: [současné městské subkultury. 1. vyd. V Praze: Bigg Boss & Yinachi, 2011, 517 s. ISBN 978-80-903973-2-3.